

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ НА КАФЕДРІ

Корнило І. М., Койчев О. О. (Одеська державна академія будівництва та архітектури, м.Одеса, Україна)

Сучасна Програма реалізації пріоритетних напрямків освіти в державі будується на нових тенденціях у виборі напрямів підготовки кадрів, що забезпечують тісний контакт теоретичного і практичного навчання в умовах безпосередньої взаємодії з роботодавцем. Враховуючи напрямки і вимоги сучасного освітнього процесу, проекти державних освітніх стандартів, розробляються ефективні підходи в навчанні, професійній підготовці, організації навчально-виробничої практики майбутніх інженерів-будівельників.

Виробнича практика є важливим етапом підготовки інженера-будівельника за спеціальністю «Промислове та цивільне будівництво». Студенти проходять практику в організаціях та на підприємствах, що займаються проектуванням, будівництвом і експлуатацією промислових, цивільних будівель та споруд. За час практики студенти повинні оволодіти навичками і знаннями практичної та організаторської роботи, необхідними для виконання посадових обов'язків інженерно-технічних працівників. Навчально-методичне керівництво практикою здійснюється викладачами кафедри.

Метою практики є закріплення, поглиблення і розширення знань зі спеціальних дисциплін, придбання виробничого досвіду й інженерних навичок з проектування і керівництва будівельно-монтажними роботами.

Завдання практики:

- закріплення теоретичних знань з основних курсів: «Організації, планування та управління будівництвом»;
- придбання досвіду проектної та виробничої роботи, інженерних навичок з будівництва та монтажу будівель;
- вивчення передових методів керівництва будівельно-монтажними роботами;
- придбання навичок роботи в колективі.

Практиканти відповідно конкретним виробничим умовам, виконуючи функціональні обов'язки по займаній інженерній посаді, повинні набути навички самостійного вирішення питань економіки, організації будівництва, планування та управління виробництвом робіт, а також проаналізувати і вивчити:

- структуру виробничої організації, її укомплектованість кадрами, механо- і енергоозброєність;
- технологію робіт, систему контролю якості продукції та охорону праці;
- систему планування, оперативного регулювання ходу робіт, обліку і звітність;
- систему матеріально-технічного забезпечення виробництва робіт та розрахунків за виконані роботи та надані послуги (зі споживачем продукції, з виробником продукції та виконавцем послуг);
- техніко-економічні показники об'єкта, що будується;
- техніко-економічні показники, що характеризують будівельну організацію та результати її виробничо-господарської діяльності.

Поряд з перерахованими основними завданнями перед практикантами ставиться ряд додаткових завдань, вирішення яких сприяє поліпшенню якості проходження практики: - виконання в інтересах виробництва науково-дослідної роботи (за індивідуальним завданням, виданим керівником);

- розробка відповідно до запитів виробництва або з ініціативи практиканта раціоналізаторських пропозицій;
- збір, узагальнення та аналіз матеріалів для подальшого курсового та дипломного проектування.

З метою більш глибокого ознайомлення практикантів з виробництвом організовуються екскурсії на підприємство або в установу, які мають завершуватися узагальнюючими бесідами з керівниками. Доцільні, під час виробничої практики лекції фахівців-виробничників, з питань, які стосуються специфіки виду виробництва і нових досягнень техніки, а також з питань економіки організації та управління на основі досвіду підприємства.

Керівництво за місцем виробничої практики покладаються на кваліфікованих фахівців виробництва. Викладачі, призначені керівниками виробничої практики, заздалегідь складають і узгоджують її програму з керівниками виробництва, при цьому звертаючи особливу увагу на графік руху практикантів на робочих місцях відповідно до вимог програми.

Практика включає в себе аналіз і інтеграцію теоретичного навчання та практичних навичок. Це не тільки безпосередня діяльність студента, а й обговорення виконаної роботи, оцінка індивідуального успіху кожного студента в якісному і кількісному відношенні.

Важливим питанням у практичній підготовці майбутніх фахівців є забезпечення її безперервності і послідовності в придбанні необхідного обсягу практичних знань, умінь і навичок відповідно до різних кваліфікаційних рівнів: бакалавр - магістр.